

- 78.78.1 Exterioris trunci propago, cutem subiens externa tibiae sedi obductam.
 79.1 Exterioris trunci propago cuti subtenfa, anteriorem tibiae sedem ambiens.
 80.1 Interior crassioris trunci magna quarti nervi diuisionis.
 81.81.1 Interioris trunci propago cuti tibiam posteriorem integram substrata.
 82.1 Propago exterioris trunci, interiori trunco commixta.
 83.1 Interioris trunci in pedis humiliori sede distributio.
 84.1 Portio rami 78 notati, pedis superiora accedens.
 85.1 Portio interioris trunci, quae cuti exporrigitur anteriori sedi articuli obductae, quo talus tibiae articulatur.
 86.1 Interioris trunci ramus, pedis superiora accedens, sed interim in alto latitans. Qua autem ratione interioris exteriorisque truncorum series subinde uariet, in ipso decimoseptimi Capitis contextu sum explicaturus. Praeter figuras, quarum modo indices expressi, subsequentibus Capitibus mirè ea confert, quae praesenti libro colophonem additurus sum. Quamuis enim illa non ad hunc librum, sed ad Epitome sit parata, quia tamen postremam & forte etiam ueritatem ipsam delineauit, non ab re me facturum duxi, eius notas aliquando in margine subsequentium Capitum ponere.

DE DORSALI MEDULLA ET NERVO
 rum ab ipsa prodeuntium numero. Caput XI.

Dorsalis medulla ab ossibus medulla differt.

Dorsalem medullam procreant necesse sitas.

Dorsalis qui nuntiat.

Ossibus. Membranis inuolucris.

DORSALIS medulla neruorum modo substantiae cerebri à qua originē sumit correspondens, quanto magis à cerebro recedit protenditur, tanto (neruorum etiam ritu) compactior duriorque efficitur. Variat enim plurimum ab aliorum ossium medulla impense humida, propemodumque fluxili, siquidem hanc, & praecipue ipsius substantiam molliorem pinguedini, uel ad ipsi affimiles licet in ossium sinibus nutriendi humectandique gratia asseruato. Quapropter ex hac nullum prorsus neruum neque durum neque mollem exoriri reperies. Quinetiam praesens medulla nec cerebri, aut dorsalis medullae in uolucris obtegatur, nec praeterea ipsi adeo dignae notati arteriae ac uenae obtenduntur. Quapropter etiam nulla ratione cerebro & dorsali medullae similis est, neque ulla illi cum sensus organo aut musculis communio existit. Quum interim dorsalis medulla non paruam cum musculis communionem sibi uendicat. Quippe si rerum Opifex hanc non produxisset, duorum aliterum subsequeretur. aut enim omnes corporis partes capite inferiores, ac à nervis sextipartitis neruorum cerebri propagines nullas admittentes, motu destituerentur arbitrario, tristitiamque sensu priuarentur: aut neruum in singulas partes à cerebro deriuari necessum esset. Verum si motu carerent, tunc homo non amplius animal, sed lapideae luteaeue cor responderet statuae. A cerebro autem in singulas partes exiguum & grandem neruum porrigere, artificis esset neruorum securitatem nihili pendens. Nam non solum gracilem neruum, ut qui rumpi confringi que possit, longo progressu deduci non erat tutum, uerum ne aliud quoddam ualidorum etiam organorum, & minus adhuc uenam aut arteriam. Haec enim ut dorsalis medulla à propria origine grandes amplexque enascentes instar caudicis in progressu uarie diffunduntur, & quum corporis partibus appropinquant, furculos singulis partibus offerunt, qui materiam ipsis à principio oblatam communicent. Vnde etiam satis fuit dorsalem medullam uelut fluium aliquem, ex fonte nimirum cerebro effluentem, per eam sedem qua transit geniculatim neruos tanquam sensus & motus arbitrii uectores germinare, uti modo rerum Opifex probe est molitus. Ceterum quando dorsalis medulla instar alterius cerebri omnibus propemodum partibus sub capite positae censetur, hanc quoque oportebat similiter ac cerebrum duro & ferendis iniurijs pertinaci munimento, ac uelut propugnaculo cingere. Cuiusmodi uero id sit, in primo libro, dum dorsi uerbrarum structuram prosequeretur, abunde dictum est. Praeterea dura etiam membrana dorsalem medullam amplexantur, ipsae omnino specie respondentes, quibus cerebrum obuoluitur, etiam si distantia inuicem non congruant. Crassam enim seu duram cerebri membranam à tenui in caluaria distare, gratia distentionis contractionisque uasorum tenuis membranae, & ipsius adeo cerebri, in septimo libro declarabitur. In uerbrarum autem sinibus, ubi membranae dorsalem medullam ambiunt, dura tenuem contingit. Atque hoc uno inuicem membranarum pugnant, ac eo praeterea, quod tertium quoddam inuo-

inuoletum egregie ualidum neruumque duabus illis extrinsecus circundatur. Neque profecto incastrum dorsalis medulla quaedam cum cerebro obtineat communio, quidem communis est fabrica, in peculiaribus autem partibus, substantiam corporis similem habere, & neruorum quidem cerebrum, ac pulsare naturali quodam motu, rim immobili osse comprehendere, non moueri uero dorsum includam. Merito itaque ipsis par ratione, duae cum uoluntur: una quidem praecipue, ut colligeret sim eorum substantiam utcumque mollem constringat: al datis ossibus muniatur, ipsa quoque etiam ossa & cerebrum & propugnaculum quoddam & murus, sufficiens citra nocere, aut frangere, aut aliter nocere possunt. Ceterum uasa pulsant crassam membranam, tanto intervallo à tenui quantum ipsis dum dilatantur, suscipiendis sit sit. Quoniam neque distenditur, utraque membrana simul coeunt eundem distat. Porro quod nullus qui sensu dignoscitur, uero motus sit uariis, dorsali medullae tertium idem, obductum uisitur. Nam nobis dorsum inclinanti cessario flexa tensa que, haec prompte nullo eiusmodi inuolucrum saltem medullam unicam (uti & cerebri sedes, à qua prius fuit à Natura factam esse, neminem latere arbitror, quum plane ridiculum, atque ad plurimas actiones ineptum, quum ueritas simplex, quam gemina procrepat. Quam uero simplex esse docet, ut unica fieret dorsalis medulla, in septimo & hoc loco hominis medulla dorsalis ueniat expendi ad thoracis usque medium aliquando & inferius nonnihil huc deorsum fertur, neruos duntaxat geniculatim à se distat perperit, ut duris ac motui potissimum seruientibus non simplex amplius, sed in innumeras secta soboles de quentes multas que tenuissimas chordulas simul recta deinde per singula foramina per quae nerui profluunt, tuo illo connexu tantisper distribuere, quousque unicam medullae fini respondens. Ad eum nanque modum dorsum per foramina in uerbrarum exculpta elabuntur. Quam partem in primo libro exequutus sum, partem uero in septimo. Ceterum nerui, quos dorsalis medulla per uerbrarum cilescens distribuit, resectionis professoribus sexaginta, merantur, modo triginta, modo uiginti noue complexi de septem ceruicis contenta uerbrarum, septena exiliunt per cis uecta uerbrarum, duodena dependent paria: à quibus ab osse sacro sena. quamuis interim quinque inferiora idem efformetur ossibus, quodammodo gemina dici sum & retrorsum ducantur ab una radice uix enati. De sacro procidens, neruus non censetur, neque in ramulo latet: quanquam aliquando illum iam ex sacro osse decedens diffundi uiderim, tunc sacro osse quinque solum ossibus animalibus, pro dorsi ossium numero neruorum de quae differt. Vt nihil de Galeni libris de Partium usu sententia colligere promptissimum est, quum illa enim sententia colligere promptissimum est, quum dum illos libros nobis tradidit, anxie institerit, quam quae liquerit.